ERDÉSZNAGYJAINK ARCKÉPCSARNOKA

30.

FRANK NORBERT

GÁL JÁNOS

(1928 - 2001)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

SOPRONI EGYETEM KIADÓ

SOPRON
2017

ERDÉSZNAGYJAINK ARCKÉPCSARNOKA

30.

FRANK NORBERT

GÁL JÁNOS

(1928 - 2001)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

SOPRONI EGYETEM KIADÓ

SOPRON
2017

A sorozatot szerkesztéséért felelős:
Prof. dr. Lakatos Ferenc
az Erdőmérnöki Kar dékánja

ISSN 1417-8885
ISBN 978-963-359-081-2

Felelős kiadó:
DR. LAKATOS FERENC
az Erdőmérnöki Kar dékánja

A kiadványt szerkesztette:
Frank Norbert

Olvasószerkesztő:
Románné Roxer Valéria

Készült a Lővérprint Nyomdában (Sopron Ady E. u. 5

Előszó

Számomra megtisztelő, hogy én írhatom az előszót, prof. dr. Gál Jánosnak, Egyetemünk egyik legeredményesebb vezetőjének életrajza elé. Talán bizonyos szempontból utódjának is tekinthetem magam, miután a valamikor Ő általa vezetett Erdőtelepítéstani majd Erdőműveléstani Tanszék, ma az általam vezetett Erdőművelési és Erdővédelmi Intézet része.

Gál János egy végtelenül tehetséges ember volt, aki tudott élni ezzel a tehetséggel és ki is tudta aknázni az ebből adódó lehetőségeket. Ragyogó emberismerete alapján, hihetetlen biztonsággal választotta ki azokat az embereket intézményen belül és kívül - egészen az állami vezetőkig - akikre Neki, mint vezetőnek és az intézménynek szüksége volt. Igyekezett a legjobb szakembereket megnyerni és az oktató-kutató munka fejlesztése érdekében az intézménybe hívni. Képes volt e kiválasztottakkal hatékonyan működő kapcsolatokat kiépíteni és ezeket az általa oly nagyon szeretett Alma Mater érdekében gyümölcsöző módon használni. A kitűzött célok elérése érdekében óriási energiákat tudott mozgásba hozni és mozgásban tartani, legyen az pénz, tudás, vagy ember.

Sportember volt, a szó legjobb értelmében. Mindig sportszerűen „játszott", nem csak kedvenc sportjában, a focipályán, hanem a munka frontján is. Következetesen haladt a cél felé, az annak eléréséért folytatott munkából ő is mindig tevékenyen kivette a részét. Nem csak diktált és követelt, hanem tett is a dolgok érdekében. A közben időnként óhatatlanul bekövetkező félresikerült helyzeteket pedig többnyire humorral fogadta és viselte.

Nem csak saját, hanem munkatársai jó ötleteinek megvalósítását is pozitívan kezelte. Az arra érdemes dolgokat mindig segítette, eszközzel, pénzzel, ha kellett emberrel. Megfelelő érvek alapján sokszor a sajátjával ellenkező álláspontot is elfogadta, és ha kellett támogatta.

Ő volt az Erdőmérnöki Főiskola utolsó igazgatója, és az Erdészeti és Faipari Egyetem első rektora.

Alakját ma is mélységes tisztelet övezi Sopronban, az Alma Materben, az ország számos vidékén és erdészkörökben egyaránt.

Sopron, 2017. július 27.

Prof. dr. Lakatos Ferenc
dékán

GÁL JÁNOS
élete és munkássága

GÁL JÁNOS 1928. november 8-án született a Nógrád megyei Hont településen. Édesanyja Vanda Mária, édesapja Gál János volt.

Középiskolai tanulmányait Ipolyságon kezdte, majd Balassagyarmaton folytatta, ahol 1948-ban érettségi vizsgát tett. Egyetemi tanulmányait a soproni Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán végezte 1948-1952 között. Kiváló tanulmányi eredményéért és az ifjúsági mozgalomban végzett jó munkájáért az Egyetemi és Főiskolai Tanulmányi Arany Érdemérem kitüntetésben részesült.

Egyetemi tanulmányainak befejeztével először a Diósjenői Állami Erdőgazdasághoz került, ahol üzemegységvezetőként dolgozott, majd az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumában előadói tisztséget töltött be. Sikeres felvételi vizsga után 1953 szeptemberében, mint aspiráns került a Harkovi Mezőgazdasági Főiskola D.V. Vorobjov professzor által vezetett Erdőmeliorációs Tanszékre. Fő feladatát az öntözött területek fásítása, a fa- és cserjefajok kiválasztása, a védőfásítások tervezése, az alkalmazandó agrotechnológiai, és öntözési módszerek kiválasztása, valamint a normák és időpontok meghatározása jelentette. Kandidátusi fokozatát 1957 áprilisában szerezte meg, majd az Erdészeti Tudományos Intézethez került, mint igazgatóhelyettes. 1957 őszén pályázat útján került a soproni Erdőmérnöki Főiskola Erdőtelepítéstani Tanszékére, mint tanszékvezető egyetemi docens; 1962. augusztus 12-én pedig kinevezték egyetemi tanárrá. Akadémiai doktori értekezését 1965-ben védte meg.

Kinevezése után rögtön nagy lelkesedéssel kezdett bele terveinek megvalósításába. Az Erdőtelepítéstan tantárgyat számos új fejezettel bővítette; szétválasztotta az Erdészeti növénynemesítés és az Erdőtelepítéstan tantárgyakat, valamint elkezdte az új tantárgyi programoknak megfelelő jegyzetek elkészítését is.

Különösen nagy figyelmet fordított a gyakorlati oktatásra, melynek során a tantárgy üzemi oktatást bemutató, szemlélődő jellegét megváltoztatva az egyéni, illetve kiscsoportos foglalkozások és feladatok kiadásával biztosította a hallgatók fokozottabb és aktívabb részvételét továbbá a gyakorlati ismeretek elsajátítását.

Gál János 1959-1962-ig az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója, majd 1962-1966 között az Erdészeti és Faipari Egyetem első rektora, 1966-1969 között oktatási rektorhelyettese, majd 1969-1972, 1981-1984, 1984-1989 között az rektora volt. Azaz 6 cikluson keresztül, összesen 18 éven át volt elsőszámú vezetője a hazai erdészeti felsőoktatás intézményének.

A főiskola egyetemmé válása érdekében kifejtett tevékenysége elévülhetetlen. Ennek során mozgósítani tudta az egyetemi kollégákat az oktató-nevelő, valamint a kutató tevékenyégük fokozására, melynek elismerése volt, hogy 1962-ben megalakulhatott a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem.

Kutatói tevékenységének gerincét a védőfásítások hatásvizsgálata, tervezési irányelveinek kidolgozása és azok a szakmai közönséggel való megismertetése, valamint elfogadtatása képezte. Nagyszámú mérési adatra támaszkodva sikerült meggyőzően igazolnia, hogy a védőfásítások hazai körülmények között is kiemelkedően fontos szerepet töltenek be a

termőtalajok védelmében, a terméshozamok növelésévben, a tájkép formálásában, a biológiai növényvédelemben.

Kiemelkedő és meghatározó szerepe volt az egykori szocialista országok első, 1967-ben Magyarországon szervezett, erdőmeliorációval foglalkozó értekezletének megszervezésében.

Kutatói tevékenységének másik nagy tématerülete új erdősítési technológiák kidolgozása; célkitűzése olyan módszerek, eljárások meghatározása volt, melyekkel különböző termőhelyeken, különböző fafajokkal a legeredményesebben és költségkímélő módon lehet az erdőtelepítéseket és a mesterséges felújításokat létrehozni. Kísérlete elsősorban a terület- és talajelőkészítésre, tápanyagutánpótlásra, vegyszeres gyomkorlátozásra, az alkalmazandó gépek és géprendszerek meghatározására irányultak. Kutatásai segítségével sikerült meghatározni az erdősítések érdekében feltétlenül elvégzendő valamint az ajánlott műveleteket a termőhelytípusok és a célállományok függvényében. Mindezeken túl kísérleteket folytatott a nyár- és fenyőültetvények telepítési, ápolási feltételeinek vizsgálatára.

Nagyszámú kísérletet állított be a hígtrágyák, kommunális és ipari szennyvizek, valamint a szennyvíziszapok elhelyezése, azok mezőgazdasági és erdészeti hasznosítása érdekében. A kutatási eredményei alapján kidolgozott műszaki irányelvek segítségével több százra tehető azoknak a mezőgazdasági állattartó telepeknek, vágóhidaknak, konzervgyáraknak a száma, hol az általa és kollégái által kidolgozott módszereket sikerrel alkalmazták (pl. Gyula, Kecskemét, Nyíregyháza, Hernád, Örkény, Soltvadkert, Kiskörös).

Munkatársaival kísérleteket állítottak be a külföldről származó nyár- és fűzklónok teljesítőképességének, termőhelyi igényének, zöldtömegének takarmányozási céllal történő felhasználásának vizsgálatára.

Nagy hangsúlyt fektetett a munkavédelemre is, melynek elismeréseképpen SZOT Aranyéremben részesült.

Iskolateremtő munkásságát 26 diplomamunka, 14 egyetemi doktori értekezés, 6 kandidátusi és 2 akadémiai doktori értekezés megalkotásában betöltött konzulensi szerepe jelzi.

Rendkívüli fontosságot tulajdonított a testi nevelés során a sportnak. Olyan új szakosztályokat hozott létre a SMAFC (Soproni Műegyetemi Atlétikai és Futball Club) keretében , amelyekbe a város ifjúsága is bevonható volt. Ilyenek a tájfutó, lovas, futóvad- és agyaggalamb-lövő, sakk, atlétika, kézilabda, röplabda szakosztályok, valamint a kosárlabda, amely az NBI-ben és a nemzetközi porondon is sikeresen szerepelt. A kosárlabda mérkőzéseknek lelkes és legendás szurkolója volt, sokszor elkísérte a csapatot vidéki mérkőzésekre is.

A sportoláshoz szükséges feltételek megteremtése érdekében az Egyetem területén megépítette a város első többszáz nézőt befogadó tornacsarnokát, amely a városi sport fejlesztését is szolgálta. Villanyvilágítású kézilabda pálya is készült, szintén városi használatra is. Ő kezdeményezte az erdei tornapálya építését valamint az erdei tanösvény létrehozását.

A városi fedett uszoda építésére létrehozott társadalmi bizottság elnökeként mozgósította a város egész lakosságát és az illetékes hatóságokat és sikerre vitte az építkezést.

A magyar erdészet, faipar, vadászat és geodézia nem rendelkezett önálló Központi Múzeummal. Ennek a feladatnak a megoldására is vállalkozott. Legcélszerűbb megoldásnak a Templom utcai Bányászati Múzeum tőszomszédságában levő Eszterházi palota kínálkozott, amely a Tanulmányi Erdőgazdaság székháza volt. A múzeum kialakításához el kellett végezni az épület teljes rekonstrukcióját, valamint országos gyűjtést szervezni a múzeumi tárgyakra. A múzeum ma már nemzetközi hírű, állandó és időszakos kiállításokkal büszkélkedő intézmény.

Nevéhez fűződik az egyetemi épületek teljes rekonstrukciója, a botanikus kerti úthálózat és bővítés, központi fűtés bevezetése és a közmű hálózat felújítása mellet emelet ráépítések, új kollégiumi épületek, könyvtár, tanműhelyek, gyakorlati bázistelepek (Bugac, Bakony) és üdülők (Zánka, Keszthely, Fertő-tó) szerepeltek.

A menza épület és az új kollégium megépítése lehetővé tette a városi kisebb intézmények étkeztetésének megoldását és mintegy 300-350 fő rendszeres nyári szakszervezeti üdültetését is. Az Egyetem növekedéséhez új oktatói lakásokra volt szükség. Segítségével a Bajcsy-Zsilinszky utcában 32 darab, a Kossuth Lajos utcában 4 darab, a Deák téren 8 db és városi összefogással a Várfal Lakásszövetkezet révén 65 lakás épült fel.

Említésre méltó, hogy az ifjúság mozgósításával a lebombázott laktanyák romeltakarítása során nyert anyagból társadalmi munkával és az ő irányításával építették meg az Ifjúsági Házat két lakással együtt. Ez az épület volt a kapocs az egyetemi és a városi ifjúság között.

Az új egyetemi karok működéséhez szükséges tanulmányi üzemek (Fűrészüzem, SOFA, Bútoripari Szövetkezet, FORFA) építése ill. fejlesztése, valamint a jelentősen megnőtt (120 főről 460 fő) egyetemi alkalmazotti

létszám nagyban növelte a városban illetve vonzáskörzetében az értelmiség arányát.

Az egyetemmé válással lehetőség nyílt a világ 14 városának egyetemeivel az együttműködés megteremtésére, ami évente mintegy 30-40 fő egyetemi oktató és 120-140 fő hallgató cseréjét jelentette. Az ő kezdeményezésére indult el az 1956-ban külföldre távozott tanárokkal és diákokkal való kapcsolatfelvétel is. A város idegenforgalmát növelte továbbá a Nyári Szabadegyetemek újraindítása kb. évi 150 fő külföldi és hazai résztvevővel. Az Egyetem nagy rendezvényein (jubileumok, közgyűlések, kongresszusok) sokszor az ezret meghaladó résztvevő volt jelen.

A hallgatókkal és kollégáival közösen elkészítették Sopron város körüli községek, majd a megye valamennyi településének községhatáros és belterületi fásítási tervét.

A város belterületén és a környező erdőkben emlékparkokat és emlékhelyeket létesítettek, forrásfoglalásokat végeztek. A város 700 éves jubileuma alkalmával vezetésével az egyetemi hallgatók és munkatársak részt vettek a Barátság park kialakításában. Az Egyetem 175 éves jubileumakor pedig Emlékkövet helyeztek el a Várhelyi erdő legszebb helyén: „*Az otthont adó városnak az Erdészeti és Faipari Egyetem*” márványtábla felirat jól jelzi Gál professzor viszonyát a szeretett városhoz, melyhez mindig hűséges maradt. Az Egyetem segítette a várost sürgős geodéziai mérések, talajmechanikai- és faanyagvizsgálatok elvégzésével és építészeti szakvélemények, fejlesztési tervek bírálatának megadásával. Az Egyetem saját épületei közül a Templom utcai és Szent Imre téri kollégiumainak átadásával, valamint egy 8 tantermes iskola megépítésével segítette az általános iskolai oktatást.

Hazai és külföldi tudományos fórumokon, valamint szakmai továbbképző rendezvényeken több, mint 300 előadást tartott. Szakirodalmi munkásságának egyik kiemelkedő alkotása az Akadémia Kiadó által 1977-ben megjelentetett, dr. Káldy József kollégájával közösen írt Erdősítés c. átfogó munkája. E kézikönyv nemcsak az erdőmérnökhallgatók generációinak egyik alapvető tankönyve, hanem a gyakorlatban dolgozó szakemberek számára is hasznos mű.

Az Erdészeti szaporítóanyag-termelés című, a Mezőgazdasági Kiadó által, 1976-ban megjelentetett, dr. Bondor Antal szerzőtársával írt szakkönyve pedig a mai napig is a témakör nélkülözhetetlen alapműve.

Kitüntetések, elismerések:

- Tanulmányi Arany Érdemérem (1952)
- Szocialista Munkáért Érdemérem (1957)
- Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1962)
- Erdészet Kiváló Dolgozója (1961)
- Erdészet Kiváló Dolgozója (1962)
- Munka Érdemrend arany fokozata (1967)
- Miniszteri Dicséret (1971)
- Szakszervezeti Munkáért arany fokozat (1973)
- Emlékplakett (Szabványügyi Hivatal) (1976)
- Eötvös Lóránd Díj (1980)
- Pro Juventute (1983)
- Április 4. Érdemérem (1985)
- Heinrich Cotta Emlékérem (1986)
- Magyar Népköztársaság Csillagrendje (1989)
- Doctor Honoris Causa cím a Soproni Egyetem részéről (1997)
- Nógrád Megye Díszpolgára cím (1997)
- Millennium 2000 díj Sopron város részéről (2000)

Gál János professzor az oktatói, nevelői, kutatói munkája mellett széleskörű szakmai-társadalmi tevékenységet is végzett: tagja volt

- a Magyar Tudományos Akadémia Erdészeti Bizottságának (1977-1981 között titkára, 1984 alelnöke);
- a Tudományos Minősítő Bizottság Növénytermesztési Szakbizottságának;
- a Fajtaminősítő Tanácsnak;
- az Országos Erdészeti Egyesület elnökségének;
- a Soproni Helyi Csoport elnökhelyettese;
- a Felsőoktatási Szemle, valamint a Soproni Szemle Szerkesztőbizottságának;
- állandó tagja volt a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Minisztérium Tudományos és Szakoktatási Tanácsnak, valamint a kutatási programbizottságnak;
- elnöke az Erdészeti-Faipari és Földmérésügyi Igazságügyi Szakértői Bizottságnak;
- elnökhelyettese a Mezőgazdasági Igazságügyi Szakértői Bizottságnak;
- a Szennyvízhasznosítási Szakmaközi Bizottságnak;
- az Erdészeti Tudományos Intézet Kutatói Tanácsának;
- elnöke a Veszprémi Akadémia Bizottság Erdészeti Szakbizottságának,
- az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság több munkabizottságának.

Az Erdőtelepítéstani Tanszéknek 1985-ig, majd az összevont Erdőművelléstani Tanszéknek 1989-ig, nyugdíjba vonulásáig volt vezetője.

A Soproni Egyetem 1997-ben avatta díszdoktorává, elismerve az Erdőmérnöki Főiskola egyetemmé válásában, majd az Erdészeti és Faipari Egyetem szakmai, tudományos és infrastuktúrális fejlesztésében, nemzetközi elismertetésében szerzett kiemelkedő érdemeit, szakmai , vezetői , közéleti tevékenységét , gazdag pályafutását .

Hosszú, nagy türelemmel és méltósággal viselt betegsége után 2001. október 11-én hunyt el Sopronban.

Gál János szakirodalmi munkásságának főbb művei

1. Az erdősávok hatása a szél sebességére. Erdészettudományi Közlemények 1961. *2.sz.* 3-69.
2. A mezőgazdasági terméshozamok növekedése az erdősávok védelmében. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei 1963. 1-2.sz. 41-83.
3. Mezővédő erdősávok tervezési irányelvei és gazdaságossági vizsgálata. Erdészeti és Faipari Egyetem kiadványa, Sopron, 1967. 83.
4. Defláció és légszennyeződés elleni védekezés fásítással. Az Erdő 1974. 7.sz.
5. Az új erdők és fásítások szerepe a természeti környezetjavításában. Az Erdő 1986. 2.sz. 51-55.
6. Die besonderen Methoden der Begründung von Kiefernbeständen in Ungarn. Eberswalde 1966.
7. Erdészeti szaporítóanyag-termelés. Mezőgazd. Kiadó, Budapest, 1976. (Bondor Antal társszerzővel)
8. Erdősítés. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1977. (Káldy József társszerzővel)
9. Szennyvíz elhelyezés és hasznosítás erdőültetvényeken. Nemzetközi Mezőgazd. Szemle, Budapest, 1975. XIX. évf. 4.sz. 91-96.
10. A faültetvények felhasználása a szennyvíztisztításban és hasznosításban. Az Erdő 1978. 9.sz. 391-397.
11. Die Nutzung von Abwassern in der Land- und Forstwirtschaft. Wissenschaft. Zeitschrift der Technischen Universität Dresden, Heft 5. 1983. Jahrgang 32. 207-209.
12. Szennyvíziszap elhelyezés erdőterületen. ISWA konferencia anyaga, Budapest, 1984.
13. Sludge utilization by trees in Hungary. Waste Management and Research, 198, 2. 359-367.
14. Hullámtéri véderdők telepítése és állománynevelése. VIZDOK, Budapest, 1979.

15. Útmutató a hullámtéri véderdők telepítési és karbantartási feltételeinek, gépesített telepítési technológiáinak meghatározására. VITUKI, Budapest, 1981. 96.
16. Az öntözött területek fásítási problémái. Erdészeti Kutatások 1957. 3-4.sz.
17. Podbor i tipi szmesenyija drevesznyich i kosztarnyikovich porod dlya zascsitnyik leszonaszazsgenyiji na orcsaemich zemlyach Vengrii. Iszledovanyija po leszovodsztva i agro-leszomerioraciji. Zapiszki HSZHI Töm 84-98. Harkov, 1959.
18. Adatok a fásítás termőhelymódosító hatásához öntözőcsatornák mentén. Erdészettudományi Közlemények 1-2.sz. 1960. 3-43.
19. Uloha topula v lesnia hospadarstvi Madarska. Lesnicvi Roc-nik. 6. XXXIX. Praha, 1960.
20. Az erdősávok hatása a szél sebességére. Érd. Tud. Közi.1961. 2.sz. 3-69.
21. Nyárfasorok, erdősávok létesítése szántóföldeken, ín: Keresztesi B.: A magyar nyárfatermesztés. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1962.
22. A mezőgazdasági terméshozamok növekedése az erdősávok védelmében. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei 1963. 1-2.sz. 41-83. (társszerzőkkel)
23. Lesznoje hozjasztvo i leszomelioracii v Vengrii. VNIALMIT. 41. Volgográd, 1963.
24. Experiences forestiéres ét meteorologiques dans la plantati-on des reideaux protecteurs én Hongrie. Conference des nati-ons unies sur L'application de la Science ét de la Techniquedans L'intérét des Regions peu Developpées 1963.
25. Az erdősávok hatása az eső és hó eloszlására. Erdészeti és faipari Egyetem Tudományos Közleményei1964. l.sz. 5-23.
26. A füzek szerepe a mezővédő erdősávokban. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1964. (társszerzőkkel)
27. Szélerózió elleni védekezés mezővédő erdősávokkal. Agrokémia és Talajtan, 1966. 2.sz. 199-215.
28. Die besonderen Methoden der Begründung von Kiefernbestanden in Ungarn. Eberswalde, 1966.

29. Mezővédő erdősávok tervezési irányelvei és gazdaságossági vizsgálata. Erdészeti és Faipari Egyetem kiadványa, Sopron, 1967. 83

30. A mezővédő erdősávok növényvédelmi vonatkozásai. Az Erdő1968. l0.sz. 476-480.

31. Ekonomicseszkaja effektivnoszty polezascsitnüh leszopolosz v uszlovijah vengerszkoj narodnoj reszpubliki. In: Problemü ekonomiki leszhozjajsztva i zascsitnogo leszorazvedinija. Szelhozizdat, Moszkva, 1969.

32. Die Verwendung der raschwüchsigen Holzarten für den Anbau von Windschutzstreifen. II. Nemzetközi Fásítási Konferencia előadásai. Kézirat, Sopron, 1979. 1-5.

33. Forest regeneration, plantation and afforestation in Hungary. FAO Training Centre on Forest Tree Improvement 10. May-5.June 1971. Sopron, Hungary, 1-31.

34. A védőfásítások az emberi környezetvédelem szolgálatában. Nemzetközi Mezőgazdasági Szemle, Budapest, 1973/5. 93-99.

35. Mezőgazdasági területek és öntözőrendszerek védelmét szolgáló erdők /erdősávok/ és fásítások. Új erdőtelepítéseknél és fásításoknál alkalmazható fák és cserjék fontosabb jellemzői. In: Erdőművelés I. 420-448, ill. 521-567. Mezőgazd. Kiadó, Budapest, 1973.

36. Észak- és Nyugat-dunántúli táj hasznosításának optimálismódszerei. VEAB kiadvány, Veszprém, 1974.

37. Defláció és légszennyeződés elleni védekezés fásítással. Az Erdő, 1974. 7.sz.

38. A nyugat-dunántúli kultúr ökoszisztémák tudományos értékelése. Pályázat a VEAB Veszprém, 1975.

39. Szennyvíz elhelyezés és hasznosítás erdőültevényeken. Nemzetközi Mezőgazdasági Szemle, Bp. 1975.XIX.évf. 4.sz. 91-96.

40. A védőfásítások gazdaságossága, in: Keresztesi B.-Márkus L. szerk.: A fagazdasági vállalatok ökonómiai alapjai. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1976.

41. Erdészeti szaporítóanyag-termelés. Mezőgazd. Kiadó, Budapest, 1976. (társszerzővel)

42. Az erdő szerepe a természeti környezet védelmében. Az Erdő, 1977.l.sz. (társszerzővel)
43. Faültetvények szerepe a szennyvizek elhelyezésében és hasznosításában. VIZDOK Budapest, 1977. (társszerzőkkel)
44. Nyárerdők szerepe és jövője a fagazdaságban. OMFB kiadvány, 1978. szept. 36-53.
45. A faültetvények felhasználása a szennyvíztisztításban és hasznosításban. Az Erdő 1978. 9.: 391-397.
46. Hullámtéri véderdők telepítése és állománynevelése. VIZDOK, Budapest, 1979.
47. Ekonomicseszkaja effektivnoszty zascsitnih leszonaszazsdényii v Vengrii. Vlijanyie polezascsitnüh lesznüh polosz na mikroklímát i na plodorodie pocsv na szeredno-dunaszkoj nyizmennosztyi. Zid. Lesznaja Promislennoszty, Moszkva, 1979.
48. Szennyvizöntözéses tenyészedény kísérletek gyorsan növő fafajokkal. VITUKI Közi. 1980. 28.: 92-95. (társszerzőkkel)
49. Kisparcellás szennyvíziszap kísérletek gyorsan növő fafajokkal. VITUKI Közi. 1980. 28: 105-107. (társszerzőkkel)
50. Culture du peuplier améliorée par vasa de l'eau polluéesur sable mouvant. L'irrigation par l'eau polluée des plantations de peuplier et de saule. FAO/CIP, Nyárfa-kongresszus, Izmir, 1980.nov.3-12.
51. Útmutató a hullámtéri véderdők telepítési és karbantartási feltételeinek, gépesített telepítési technológiáinak meghatározására. VITUKI Budapest, 1981. 96
52. Szennyvíziszapok meliorációs és erdészeti hasznosítása. Erdészeti és Faipari Egyetem Kutatási Témái 1982. 2. 33
53. Az erdőkultúrák szerepe a szennyvizek tisztításában. Brno-i Erdészeti Főiskola Tud. Közleményei, 1982.
54. Die Anwendung von Abwassern und Klärschlammdüngung in der Wirtschaft. Zólyomi Egyetem kiadványa, 1982.
55. Die Nutzung von Abwassern in der Land- und Forstwirtschaft. Wissenschaft. Zeitschrift der Technischen Universität Dresden, Heft 5. 1983. Jahrgang 32. 207-2O9.

56. Az új erdők és fásítások szerepe a természeti környezetjavításában. Az Erdő 1986. 2.sz. 51-55.

57. Sludge utilization by trees in Hungary. Waste Management and Research /1984/ 2, 359-367.

58. Árvízvédelem-árvizmentesítés. VIZDOK, Budapest, 1986

59. A moszkvai erdőmeliorációs értekezlet munkájáról. Az Erdő,1955.2.sz. 53-57.

60. A Harkovi Mezőgazdasági Intézet munkájáról. Az Erdő, 1956.121-127.

61. A véderdősítések jövőjéről. Az Erdő 1962.4.sz. 158-164.

62. A mezővédő erdősávok. Természettudományi. Közlemények. 6.sz. 1964.

63. A mezővédő erdősávok hatásának vizsgálata. Soproni Műszaki Évkönyv, 1964. 13-34.

64. Nemzetközi tudományos konferencia Lipcsében. Az Erdő 1965.11.sz. 5O9-513.

65. Forschungsergebnisse über Windschutzstreifen in Ungarn. In: Materialien der I. Internationalen Wissenschaftlichen Flurholzbau-Konferenz in Leipzig-Markleeberg, 1965.

66. Az olasz ültetvényes fatermesztési módszerekről. Az Erdő 1966. 7.sz. 322-327.

67. Az olasz mezőgazdasági és erdészeti felsőoktatásról. Felsőoktatási Szemle 1966. 7-8.sz. 458-461.

68. Windschutzstreifen in Ungarn. Allgemeine Forst Zeitschrift München 19. 1968.okt. 42.*sz.*

69. Az erdészeti és faipari felsőoktatás negyedszázados fejlődése. Faipar 1970.7.sz. 197-200; Az Erdő 1970.7.sz.321-325.

70. Ifjúságunk élete a felszabadulás után. In: Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián... Sopron 1919-1969. EFE Sopron, 1970. 174-195.

71. Az erdészeti-faipari felsőoktatás helyzete és feladata. Az Erdő 1971.5.sz. 196

72. A mentálhigiénés prevenció eredményei az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Kiadó: Nehézipari Műszaki Egyetem Miskolc, 1973.

73. Fenyő erdőtelepítési kísérletek. ERTI kiadvány, az 1974.máj. 2-3-án tartott tud. ülésszak előadásai, Budapest,1974. (társszerzővel)
74. Erdészet, jóléti erdők szerepe. Környezetvédelmi okt. I. kötet. Irányelvek a MÉM felsőokt. intézményei számára,1976. 211-239.
75. Irányelvek az erdőgazdasági tevékenységhez az erdők többoldalú hasznosításának figyelembevételével. Környezetvédelmi okt. I. kötet. Irányelvek a MÉM felsőoktatási intézményei számára, 1976. 240-251.
76. A mentálhigiénés prevenció eredményei az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Felsőoktatási munkavédelmi tanulmányok II. kötet. Tankönyvkiadó, Budapest, 1976.
77. A termelési (üzemi) gyakorlatok üzembiztonságának megszervezése. Pályázat a Felsőoktatás Int. VII. Országos Munkavédelmi Ankétjára, Sopron, 1978.
78. Hozzászólás Tamássy István osztályelnök beszámolójához. Agrártudományi Közlemények, 1978. 4.sz. 686-688.
79. A termelési gyakorlatok munkabiztonságának növelése az EFE-en. Felsőoktatási Munkavédelmi Közlemények 1979/2.sz31-47. (Bp-i Műszaki Egyetem kiadványa)
80. Az üzemi gyakorlatok munkavédelmi oktatásának tematikája. Felsőoktatási Munkavédelmi Közlemények 1979. 4.sz. 3-15.
81. A termelési /üzemi/ gyakorlatok hatékonyságának növelése. Felsőoktatási Szemle, 1979. 9.sz. 537-543.
82. Erdészeti szakemberképzésünk helyzete és javaslatok a fejlesztésre. VEAB pályázat, 1979.
83. Az Erdészeti és Faipari Egyetem együttműködése a szovjettársintézményekkel. Az Erdő 1980.8.sz. 363-365.
84. Az erdészeti felsőoktatás fejlesztésének feladatai. Az Erdő 1982.l.sz.
85. Az oktatás és a szakképzés összehangolása a távlati fejlesztéssel. Az Erdő 1982.5.sz.
86. Jól képzett szakember − fejlett erdőgazdálkodás. Az Erdő1982.13.sz. 541-546.
87. Mezőgazdasági pályák − az erdőmérnök (Szellemi foglalkozások). Országos Pedagógiai Intézet kiadványa, Budapest,1982.

88. 175 éves az Alma Mater. Az Erdő 1983. *l.sz.* 291-295.
89. Az Erdészeti és Faipari Egyetem szerepe a termelés fejlesztésében. Felsőtiszai Fagazdasági Híradó, 1983.aug.
90. Az Erdészeti és Faipari Egyetem komplex fejlesztési terve. Kézirat, 1985. Erdészeti sé Faipari Egyetem Jegyzetkiadó
91. Obrazovatyelno-voszpitatyelnaja-naucsnaja dejatelnoszty universitéta lesznogo hozjajsztva. Zborník VSLD Zvolen,1986.
92. Finnországi tanulmányúti beszámoló. Kézirat, Sopron, Erdészeti és Faipari Egyetem, 1963. 39
93. Erdészeti centenárium. Természettudományi Közlemények. 1966. 11.sz.
94. Georgij Fjodorovics Morozov - az erdőmüvelés tudósa. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közlemények 1968. 2.sz. 13-22.
95. Das forst- und holzwirtschaftliche Hochschulwesen in Ungarn. Allgemeine Forst Zeitschrift 1970.okt. 24.München, 925-926.
96. Az erdők és fásítások szerepe az ember környezetvédelmében. Élelmiszergazd. és Fagazdaság 1971/1. TIT központikiadvány, 67-77.
97. Beszámoló a IUFRO XV. Kongresszusáról, Florida, 1971.III.13-20. Kézirat, Sopron (társszerzővel)
98. A mezővédő erdősávok jelentősége a homoktalajok védelmében /Homoki erdősítés/. Agrokémia és Talajtan különkiadványa, 1971.
99. Erdész szemmel 3 nyugat-európai országban 1970. Erdészeti és Faipari Egyetem Sopron, 1972. 136
100. Erdők a közjóért. Az Országos Erdészeti Egyesület és az MTA Agrártudományi Osztály Erdészeti Bizottság 1971. jun.28-29. ülésszakának és az ezt követőtanulmányutak beszámolója. OEE 1972.
101. A szélerózió és védekezés. Víz-Levegő-Élet '73 Környezetvédelmi szakmai napok előadásai, MTESZ kiadvány, Budapest,1974.
102. A védőfásítások mezőgazdasági jelentősége. A vadgazdálkodás a környezetvédelemben. ín: A mezőgazdaság és környezetvédelem kölcsönhatásai. OMFB kiadvány, Budapest, 1974.
103. Hígtrágya elhelyezés és hasznosítás faültetvényeken. Hígtrágya kezelése és mezőgazdasági hasznosítása tudományos konferencia Budapest 1976. 2/9.tan. 14. (társszerzőkkel)

104. A szennyvíz hasznosítás erdészeti lehetőségei. MTESZ-OEE Erdők a közjóért Szakosztály kiadványa, 1980. 31-42.

105. A faültetvények szerepe a szennyvizek elhelyezésében és hasznosításában /Die Rolle der Baumpflanzungen in der Plazierung und Verwendung der Abwasser/. Soproni Nyári Egyetem kiadványa, 1980. 21-23.

106. A VITUKI által irányított szennyvíziszap elhelyezési kísérlet különböző fafajokkal Hernádon. Csatornamű Információ, 1981/1. 25-36. (társszerzőkkel)

107. Hullámtéri véderdők szerepe az árvizek lefolyása során. Erdő és Víz c. Erdészeti és faipari Egyetem kiadvány, 1981. Veszprém, 100-113.

108. Erdei ökoszisztémák szerepe a tájban. VEAB Monográfiái,1982. 32-40.

109. Természetes szennyvíztisztítási rendszerek. EFE Nyári Egyetem kiadványa, 1986.

Az Egyetem első tanévnyitója.

Az Ifjúsági Ház (KISZ ház) építése.

Oktatói vadászat.

Bencze professzorral és Csontos Gyulával NDK-ban.

Harkovi témavezetőjével Vorobjov professzorral és Magyar János professzorral.

Rektori lánccal a rektorok konferenciáján Szegeden.

A SMAFC kosárlabda csapatával Németországban.

Pirkhoffer János, a német vendéglátó és Orbay László társaságában.

A futballista.

A Tanszéki dolgozószobában.

A Rektori Hivatalban, munkatársai körében.

Valétálás 1970

Az Erdésznagyjaink arcképcsarnoka

1. Fekete Lajos (1837 - 1916)
2. Fekete Zoltán (1877 - 1962)
3. Roth Gyula (1873 - 1961)
4. Moór Arthur (1923 - 1985)
5. Haracsi Lajos (1898 - 1978)
6. Török Béla (1894 - 1934)
7. Dívald Adolf (1828 - 1891)
8. Koltay György (1899 - 1961)
9. Káldy József (1920 - 1983)
10. Fodor László (1855 - 1924)
11. Walek Károly (1878 - 1952)
12. Bedő Albert (1839 - 1918)
13. Babos Imre (1901 - 1979)
14. Fehér Dániel (1890 - 1955)
15. Bencze Gergely (1854 - 1925)
16. Modrovich Ferenc (1887 - 1947)
17. Csapody István (1930 - 2002)
18. Jankó Sándor (1866 - 1923)
18. Győrfi János (1905 - 1966)
20. Lámfalussy Sándor (1890 - 1975)
21. Kövessi Ferenc (1875 - 1945)
22. Nemky Ernő (1909 - 1986)
23. Majer Antal (1920 - 1995)
24. Igmándy Zoltán (1925 - 2000)
25. Bezzegh László (1917 - 1990)
26. Magyar János (1911 - 2006)
27. Wilckens Henrik Dávid (1763 – 1832)
28. Boleman Géza (1876 - 1961)
29. Pankotai Gábor (1914 – 1997)
30. Gál János (1928-2001)